

بررسی تأثیر انقلاب اسلامی بر شیعیان آرژانتین؛ از خودآگاهی تا خودبنیادی

۱ محمود بختیاری

چکیده

آثار و دستاوردهای انقلاب اسلامی ایران نه تنها در کشورهای مجاور، بلکه در دورترین کشورها نیز قابل مشاهده است. آرژانتین از جمله کشورهایی است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، حضور اولین مبلغان و رایزن‌های مذهبی – فرهنگی ایرانی را شاهد بوده است. آمیش جریان حاکم میان شیعیان آرژانتین بر اساس نظریه پخش که ذیل دو جامعه آماری بومی مستبصر و مهاجر عرب‌تبار دسته‌بندی می‌شود، محور اصلی مقاله حاضر است و تلاش شده است تا با استفاده از منابع مختلف، بهویژه منابع میدانی و پیروز، به این پرسش پاسخ دهد که: «نقش جمهوری اسلامی ایران به عنوان مبدأ پخش در فرآیند خودآگاه‌سازی شیعیان آرژانتین به عنوان مقصد اشاعه چه و چگونه بوده است؟». همچنین در این پژوهش فعالیت‌های صورت گرفته از سوی مبدأ جهت ایجاد جامعه خودبنیاد در کشور مقصد بررسی خواهد شد. نظریه پخش، چارچوب نظری این تحقیق جهت پاسخ‌گویی به نقش جمهوری اسلامی ایران در پروسه هویت‌بخشی و کمک به بنیادسازی جامعه شیعیان است.

واژگان کلیدی: انقلاب اسلامی، شیعیان آرژانتین، نظریه پخش، خودآگاهی، خودبنیادی.

۱. مدیر و پژوهشگر میز آمریکای لاتین مجمع جهانی اهل بیت (علیهم السلام)، مدرس زبان اسپانیایی حوزه علمیه قم، دانشجوی دکتری تاریخ اسلام دانشگاه باقرالعلوم. Mahmud.b1113@gmail.com.

مقدمه

پیوند میان مدل‌های متفکران معاصر و حقایق موجود عصر امروزی، نویدبخش سیر مباحث انتزاعی به سوی مصاديق عینی خواهد بود که خروجی آن به راهبردهای مؤثر و کلیدی در ترسیم خط مشی‌ها و چشم‌اندازهای میان‌مدت و بلندمدت ختم خواهد شد؛ افقی که جمهوری اسلامی ایران در همان ابتدای راه و در پایان دهه پنجاه و دهه شصت به صورت جدی و فارغ از دخیل نمودن مدل‌های غربی، برای دنیا برنامه‌ریزی نمود و اکنون آن دانه کاشته شده به درختی تنومند تبدیل شده است که دورترین نقاط جهان همچون آرژانتین نیز از سایه و میوه آن بهره می‌برد. این سایه و میوه از ریشه‌ای است که به عنوان مرکز، تمام شاخ و برگ پیرامون را تغذیه کرده و با گذشت چهل سال از عمر آن، تنها مرجع صدور بین‌المللی راهبردی و راهبری تشیع در سراسر جهان به شمار می‌آید. البته این مهم لازم بذکر است که مدل ورود جمهوری اسلامی ایران به عنوان مرکز در برخی مناطق همچون آرژانتین که تشیع در آن، در اقلیت بوده، به نحو تأسیسی است، که امری راهبردی است، اما در عراق، هند و کشورهایی که دارای غالب جامعه آماری شیعی بودند، مدل راهبری بوده است. تأثیر انقلاب اسلامی ایران بر شیعیان آرژانتین که در پژوهش حاضر مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است، تأسیس و هدایت فرآیند جامعه خودآگاه به سوی جامعه خودبنیادی است که در دو قسم بومی و مستبصر به منصه ظهور رسیده است. از این‌رو، محقق جهت تبیین تأثیر مذکور، نظریه پخش را انتخاب کرده است تا از این رهگذر، بتوان فرآیند این رویه را در ساختاری علمی به تصویر بکشد.

تبیین مسئله

این تحقیق در صدد بررسی تأثیر انقلاب اسلامی ایران بر خودآگاهی و خودبنیادی شیعیان آرژانتین به ویژه در حوزه دینی و معرفتی، در قالب نظریه پخش خواهد بود. شیعیان آرژانتین را می‌توان به دو دسته کلی مستبصر بومی و عرب‌تبار مهاجر تقسیم نمود. گروه اول به دلیل سیطره مبلغان مسیحی و همچنین عدم دسترسی به اسلام ناب شیعی و گروه دوم نیز به خاطر مغلوب فرهنگ استعاره‌ای غرب شدن، از مقوله بسیار مهم خودآگاهی هویتی و به طبع عدم دستیابی به ایجاد جامعه خودبنیاد محروم مانندند. برنامه راهبردی جمهوری

اسلامی ایران پس از پیروزی و فاتح آمدن بر رژیم پهلوی، علاوه بر محدوده ملی، جغرافیای گسترده بین‌الملل را نیز شامل می‌شد و این همان امتداد رسالت پیامبر اکرم ﷺ در آغاز ظهور اسلام می‌بود. ازین‌رو، افق دید انقلاب اسلامی نه تنها مقوله توسعه تفکر شیعی با نگاهی ملی بود؛ بلکه اهدافی وسیع‌تر و در مقیاس جهانی -با مهندسی تقویت خودآگاهی و سیر به سوی جامعه خودبینیاد- را دنبال می‌کرد؛ نقشه راهی که پس از مدتی، خروجی آن در کشورهایی همچون آرژانتین نیز بروز و ظهور داشت. بعد مسافت هم مانع صدور انقلاب و حضور مبلغان و رایزن‌های فرهنگی در آرژانتین نگردید؛ به‌گونه‌ای که امروزه شاهد بیشترین خروجی طلاب به لحاظ کمیت و بهترین خروجی تولیدی در حوزه ترجمه و تولید محتوای دینی -فرهنگی به لحاظ کیفیت از مراکز و مساجد شیعی کشور آرژانتین در حوزه تأسیسی هستیم که در سایه حمایت جمهوری اسلامی ایران به بهره‌برداری رسیده است. آنچه در سطر قبل بیان شد، مربوط به برنامه جمهوری اسلامی ایران برای مستبصران بود، و لازم به ذکر است که در تعامل با عرب‌های مهاجر نیز تا حدودی موفق عمل کرده است. از آنجا که بیشترین تأثیر حضور جمهوری اسلامی ایران، در حوزه دینی و همچنین فرهنگی شیعیان آرژانتین رخ داده است، پژوهش حاضر درصد تبیین تأثیر موجود میان عرب‌های مهاجر مقیم این کشور و همچنین مستبصران بومی این خطه خواهد بود. مسئله اصلی این پژوهش، آمایش نقش و تأثیر انقلاب اسلامی ایران در جایگاه مبدأ در هویت‌بخشی و کمک به پروسه خودآگاه‌سازی شیعیان آرژانتین و همچنین ایجاد جامعه خودبینیاد به عنوان مقصد اشاعه در قالب نظریه پخش خواهد بود که راهبرد تأسیسی جامعه خودآگاه و راهبری آن به خودبینیاد، از جمله مهم‌ترین آنهاست.

پیشنه تحقیق

تاکنون با این عنوان هیچ مقاله یا کتابی منتشر نشده است. تنها کتابی مانند جزو در شماره دوم نشریه آفاق اسلام به طبع رسیده است که تحت عنوان «حوزه علمیه امیرالمؤمنین علیهم السلام» - حوزه علمیه التوحید آرژانتین» است و تنها به بخشی از مراکز شیعیان کشور آرژانتین و بسیار موجز اشاره شده است که بسیار مختصر و ناکافی است. همچنین آقای رسول جعفریان در اطلس شیعه اشاره مختصری به آرژانتین و شیعیان آن کرده است که

آن نیز هدف ما را تأمین نمی‌کند. البته در حوزه آرژانتین، چندین کتاب و مقاله به زبان فارسی وجود دارد که ارتباطی با موضوع بحث این پژوهش ندارد. این مقاله که اولین اثر علمی-پژوهشی در خصوص بررسی تأثیر انقلاب اسلامی بر شیعیان آرژانتین و در چارچوب پخش است، از کامل‌ترین آثار موجود در این خصوص است که به تفصیل به آن می‌پردازد.

فرضیه تحقیق

بازتاب عینی نظریه پخش، در بازیابی هویت به مهاجران شیعی عرب‌تبار و همچنین معرفی اسلام ناب شیعی و هدایت بومی‌های آرژانتین به سوی دین کامل، به طرق مختلفی همچون اعزام مبلغ دینی و رایزن فرهنگی، ساخت و تأسیس مساجد و مراکز اسلامی پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ م. در آرژانتین مشهود و ملموس است. فرضیه تحقیق این است که هدایت و راهبری شیعیان جهان، به ویژه در مناطق تأسیسی همچون کشور آرژانتین به عنوان شیعیان مقصد به وسیله مبدأ یعنی جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته و در حال تبدیل جامعه شیعی خودآگاه به خودبنیاد است.

نوآوری تحقیق

نوآوری پژوهش حاضر را می‌توان به چند دسته تقسیم نمود. ابتدا اینکه در خصوص تأثیر انقلاب اسلامی بر شیعیان آرژانتین تاکنون مقاله و یا کتابی تولید نشده است. در گام بعد باید متذکر گردید که همچنین این تأثیر در چارچوب نظریه علمی همچون پخش در هیچ‌یک از منابع علمی داخلی و خارجی، پژوهش نشده است. همچنین استفاده از منابع کتابخانه‌ای اسپانیایی زبان و مصاحبه میدانی به زبان مقصد و ترجمه آن به فارسی، خود عامل مهمی در بروز بودن و نوآوری تحقیق مذکور خواهد بود. نکته پایانی اینکه، این مقاله به تلاش‌ها و دستاوردهای جمهوری اسلامی ایران در کشورهای بسیار دوردستی همچون آرژانتین به صورت تفصیلی خواهد پرداخت که خود مظهر نمایان و مصدق عینی حمایت از شیعیان این کشور تحت نظریه پخش، آن هم از جنس حمایت معنوی و مادی در جهت هدایت جامعه خودآگاه به خودبنیاد بوده است.

روش تحقیق

به دلیل اینکه پژوهش حاضر، با کمبودهای خاصی همچون فقدان منابع کتابخانه‌ای و کتبی، به خصوص در مورد مراکز شیعی موجود در کشور آرژانتین، روبه‌روست، روش گردآوری اطلاعات و داده‌ها، بیشتر به صورت میدانی و مصاحبه با بومیان شیعه و مستولان مراکز شیعی آرژانتین، مبلغان دینی و گزارش‌های سفر تبلیغی برخی از طلاب ایرانی به آرژانتین است؛ البته از برخی منابع کتابخانه‌ای و متون کتبی نیز استفاده شده است. با توجه به فقر منابع مطالعاتی در خصوص آرژانتین، به ویژه در موضوع مورد تحقیق، از آنجا که نگارنده به زبان اسپانیایی مسلط است، تحقیق حاضر را ضمن ارتباطگیری با فعالان بین‌الملل و مستولین مراکز و مساجد کشور فوق و ترجمه بسیاری از آنها و مراجعه به منابع کتابخانه‌ای اسپانیایی، ارائه نموده است.

تبیین نظریه پخش

نظریه پخش، نظریه‌ای است در خصوص چگونگی انتشار نوآوری‌ها و گسترش پدیده‌ها، ایده‌ها و اندیشه‌ها که از سوی «هاگر استرند^۱» جغرافیادان سوئدی در سال ۱۹۳۵ میلادی ابداع و ارائه شد. اگرچه در ابتدا کاربرد این نظریه در موضوعاتی همچون کشاورزی و شیوع بیماری‌ها بود، اما پس از مدتی در مباحث علوم سیاسی و روابط بین‌الملل نیز مورد استفاده قرار گرفت (ر.ک: بزرگ، ۱۳۸۹: ص ۴۱-۳۹). پخش سرایتی و سلسله‌مراتبی، با سرعت بالای انتشار و سرایت از انواع پخش انساطی هستند (پانوف و پرون، ۱۳۶۸: ص ۱۳؛ ر.ک: جردن و راوتری، ۱۳۸۰: ص ۱۶۰-۱۶۳). در این دو نوع پخش، افکار و مفاهیم از سرزمین میهمان و جدید هجرت می‌کنند و چون هجرت فیزیکی نیست، دارای سرعت انتشار بالایی است (بزرگ، ۱۳۸۹: ص ۴۵). در تبیین و مطالعه بازتاب‌های هر نوآوری سیاسی بر اساس نظریه پخش، مبدأ و مقصد، بازه زمانی، ابزارها و مجاری و در نهایت موضوع پخش واکاوی می‌شود. همچنین موائع پخش و امواج رقیب، از عوامل کاوش‌دهنده به شمار می‌رود که در بررسی بازتاب‌های پدیده و پخش آن، باید در نظر گرفته شود (خانی آرانی و بزرگ، ۱۳۹۰: ص ۱۲۸).

¹. Hager Strand.

ضداستکباری، جایگاه ویژه‌ای در ارتباط با انقلاب اسلامی دارند. چگونگی تأثیرگذاری انقلاب اسلامی ایران بر شیعیان آرژانتین بر اساس نظریه پخش به شرح زیر است:

۱. مبدأ پخش

مکانی است که خاستگاه نوآوری و صدور پیامها و ارزش‌های جدید است. با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در ۱۳۵۷، ایران با شعارهایی همچون برقراری حکومت جهانی اسلامی، نفی سلطه، حمایت از مستضعفان، تبلیغ اسلام، دعوت به مذهب شیعه و آغاز تفکر ام‌القری بودن ایران برای جهان اسلام، به کانون پخش در منطقه مبدل گشت و چنان تأثیرات قوی در منطقه داشت که کسانی هم که علاقه‌ای به انقلاب اسلامی نداشتند، تحت تأثیر آن قرار گرفتند (ر.ک: نجاتی، ۱۳۹۰: ص۲-۱). از جمله مواردی که انقلاب اسلامی را به کانون و مبدأ اثرگذاری در منطقه تبدیل کرد، می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

اول: یک انقلاب تمام‌عيار و مطابق با معیارهای انقلاب در ایران رخ داد.

دوم: دارای داعیه بین‌المللی و فرامرزی و بشری است و پسوند «اسلامی» نیز مؤید این مطلب است.

سوم: موقعیت استراتژیک و حساس منطقه‌ای آن رابطه مستقیم میان تغییرات ساختاری داخلی با منطقه‌ای دارد (برزگر، ۱۳۸۸: ص۳۴). البته این مبدأ پخش تنها به کشورهای همسایه و پیرامون توجه نداشت؛ بلکه دورترین کشورها همچون آرژانتین نیز از آن بی‌بهره نماندند. حضرت آیت‌الله مصباح در این خصوص می‌فرماید: «حرکت امام خمینی (ره) تنها موجب رواج اسلام و تشیع نشد؛ بلکه موجب رواج دین در دنیا شد» (موسی‌پور، ۱۳۸۴: ص۲۷۷). بنابراین، وقوع انقلاب اسلامی در کشور ایران خود به خود به هویت‌یابی، خودآگاهی و معرفی شدن شیعه منجر شد (احمدی، ۱۳۸۹: ص۵۶). قرار گرفتن ایران در کانون دنیای تشیع، زمینه را برای مدیریت و رهبری ایران در دنیای شیعه فراهم کرد و قدرت‌یابی شیعه در ایران، یا به عبارتی برخوردار شدن آن از ماهیت ایدئولوژیک، باعث شد تا حوزه نفوذ ایران در مناطق پیرامونی گسترش یابد (احمدی و لطفی، ۱۳۸۹: ص۱۱۹).

۲. مقصد پخش

دو عامل پذیرایا ناپذیرایا بودن محیط در بسترسازی مقصد پخش بسیار مهم و تعیین‌کننده‌اند. محیط پذیرای دارای ویژگی‌ها و شرایطی است که با شرایط و ویژگی‌های مبدأ

پخش شباهت زیادی دارد. عوامل پذیرا موجب ایجاد زمینه‌های مساعد و هم‌گرایی و بر عکس عوامل ناپذیرا موجب عدم تأثیرپذیری از انقلاب اسلامی و اگرایی می‌شود (برزگر، ۱۳۸۱: ص ۳۹). در ارتباط با آرژانتین به عنوان مقصد پخش انقلاب اسلامی ایران، می‌توان گفت که این کشور ترکیبی از محیط پذیرا و ناپذیر است. عواملی همچون جهانی شدن و اقبال به اسلام در آرژانتین، نگرش مثبت به اسلام در میان مردم، روحیه دین‌پذیری و گرایش بالا به دین و همچنین روحیه ضداستعماری مردم را می‌توان از جمله عوامل پذیرا بودن کشور آرژانتین دانست. گرایش‌های مذهبی به عنوان عامل شکل‌دهنده به هویت فرهنگی، حتی تلاش‌های مدرنیته جهت جایگزین کردن فرهنگ این ملت با دیکته‌های عقلانیت ابزاری را نیز پشت سر گذاشته است (Morandé, 1984:129). رهبران مقاومت و شخصیت‌های برجسته و محبوبی همچون سیمون بولیوار، از اسلام به عنوان یک الگوی برتر تعبیر کرده‌اند. سیمون بولیوار^۱ در نامه‌ای که در تاریخ ۱۳ دسامبر ۱۸۲۹ برای ژنرال دانیل فلورنسیو^۲ اولاری می‌نویسد، بر استقلال مردم قاره آمریکا از ایالات متحده تأکید کرده و الگو گرفتن و اقتباس از تعالیم قرآن و اسلام را بدیل مناسب‌تری برای آن می‌داند: «من عقیده دارم که مردم قاره آمریکا بهتر است به جای اینکه از دولت ایالات متحده پیروی کنند، از قرآن پیروی کنند؛ هرچند ایالات متحده بهترین در جهان باشد» (Bolivar, 2009:363). حجت‌الاسلام و المسلمین محسن ربانی - مبلغ فعال ایرانی اعزامی به آرژانتین در دهه شصت - در یکی از خاطراتش در آرژانتین می‌گوید: «خاطرم هست در مغازه‌ای در آرژانتین عکس امام خمینی را دیدم. سؤال کردم که چرا عکس ایشان را در مغازه خود نصب کردید؟ مغازه‌دار پاسخ داد: اینجا هم یک امام خمینی می‌خواهد که تحول ایجاد کند و همه را نجات دهد (بختیاری، ۱۳۹۵: ص ۴۲). خاطره دیگری که ایشان در همین زمینه نقل می‌کند، نیز مؤید روحیه ضداستعماری مردم این منطقه است: «در مراسمی که سفیر ما (سال ۱۳۶۴) حضور پیدا کرده بود و مردم زیادی هم در مراسم حضور

1. Simon Bolivar.

2. Daniel Florencio OLeary.

داشتند، تا دیدند که سفیر ایران در بالکن حاضر شد، عده‌ای از مردم شعار دادند فالتا^۱ خمینی! فالتا خمینی! یعنی اینجا یک خمینی می‌خواهد (همان). در مقابل، جریان‌سازی گروه‌های رقیب و معاند همچون؛ عربستان سعودی علیه شیعیان، خود از موانع کندکننده و در برخی موقع بازدارنده در مساعد نمودن محیط و پذیرا بودن به شمار می‌رود. برای توضیح این مطلب، به ایجاد حادثه جعلی آمیا^۲ به وسیله صهیونیست‌ها و انتساب آن به ایران و حزب الله، جهت بازدارنگی فعالیت شیعیان در کشور آرژانتین اشاره می‌کنیم. آرژانتین به عنوان دومین پایگاه صهیونیزم در دنیا، از دیرباز با رژیم غاصب اسرائیل روابط خوبی داشته است. حضور چشمگیر یهودیان در این کشور و نفوذ آنان در دستگاه‌های حکومتی، خود بیانگر این موضوع است. حادثه انفجار سفارت اسرائیل در بوئنوس آیرس در ۱۷ مارس ۱۹۹۲ به مثابه نفوذ زیاد و قدرت رژیم اسرائیل در دولت آرژانتین است؛ زیرا در نتیجه همکاری دولتمردان آرژانتینی و بهره‌برداری از امکانات وسیع تبلیغاتی این کشور که در اختیار یهودیان قرار داشت، توانستند حادثه‌ای را که ساخته و پرداخته خودشان بود، به مسلمانان منتبه کنند و تصویر کاملاً غلطی را از مسلمانان در اذهان و افکار عمومی مردم این کشور و جهان بر جای گذارند (همان، ص ۱۳۴). دو سال بعد در سال ۱۹۹۴ انفجاری دیگر در مرکز یهودیان رخ داد که طی آن ۸۹ نفر کشته شدند که این انفجار به آمیا معروف شد. (مصاحبه با عبدالکریم پاس). آلبرتو نیسمان^۳ بازپرس ویژه وقت، مأمور رسیدگی به این پرونده شد و دو سال بعد (سال ۲۰۰۶) طبق تحقیقات انجام شده از سوی بازپرس مذکور، دادگاهی در آرژانتین اقدام به صدور حکم بازداشت هشت تن از مقامات ایرانی و نیز عmad مغنیه نمود (Sullivan, 2013: P26). افرادی که سال بعد (سال ۲۰۰۷) تحت تعقیب پلیس بین‌الملل قرار گرفتند، عبارت بودند از: محسن رضایی، احمد وحیدی، احمد رضا اصغری، محسن ربانی، علی فلاحیان و عmad مغنیه (INTERPOL, 2007: P7). در بخشی از گزارش این بازپرس، به حضور جدی ایران در منطقه آمریکای لاتین و همچنین استفاده

1. Falta.

2. AMIA. Asociación Mutual Israelita Argentina «مرکز همیاری دوچاره اسرائیل و آرژانتین».

3. Alberto Nisman.

سفارتخانه‌ها به عنوان خانه‌های جاسوسی و مراکز و مساجد به عنوان محلی جهت جذب نیرو اشاره شده است (Burgos, 2006: P266-227). گرت پورتر^۱ تاریخ دان و روزنامه‌نگار آمریکایی که مشغول تحقیق در مورد پرونده آمیا بود، می‌گوید: «آنچه باعث شد که من در مورد پرونده آمیا یا همان بمب‌گذاری سال ۱۹۹۴ در آرژانتین، شروع به تحقیق کنم، در حقیقت دادخواستی بود که در سال ۲۰۰۶ در آرژانتین تنظیم شد. قبل از آن با مطالعه پرونده متوجه تناقضاتی در آن شده بودم. اسناد مهمی وجود دارد که نشان می‌دهد این پرونده به وسیله دستگاه قضایی آرژانتین ساخته شده و از ابتدا جعلی بوده است. من این پرونده را ناصحیح می‌دانم؛ چون به وسیله پلیس، مقامات امنیتی و دولت آرژانتین برای اهداف سیاسی دستکاری شده بود».

(Gareth Porter's, 2013: Voice of America)

از سویی مأمور پلیس فدرال آمریکا^۲ جیمز برنازانی^۳ در تأیید جعلی بودن حادثه مذکور اظهار می‌دارد: «گروه تحقیق آرژانتین هیچ مدرک واقعی که ایران را به بمب‌گذاری ربط بددهد، در اختیار نداشتند. همچنین سه مقام رسمی ایالات متحده آمریکا که در آن موقع در سفارت آمریکا در آرژانتین حضور داشتند (از جمله سفیر آمریکا جیمز چیک^۴، همگی نبود مدرک علیه ایران در بمب‌گذاری سال ۱۹۹۴ در بوینوس آیرس را تأیید کرده‌اند)».

(Gareth Porter, 2014: Inter Press Service News Agency)

با وجود چنین گزارش‌هایی از سوی مقامات رسمی ایالات متحده، دولت آمریکا به بهانه این انفجارها، تلاش زیادی برای مقاعده کردن مقامات آرژانتینی و سرعت بخشیدن به روند دادگاه آمیا و محکوم کردن جمهوری اسلامی ایران و حزب الله کرد و معمولاً همه‌ساله در سالروز حادثه آمیا، بیانیه‌هایی در این زمینه صادر می‌کند (سجادپور، ۱۳۸۹، ش. ۸، ص. ۲۲). پس از گذشت ۲۲ سال از این حادثه، دادگاهی در آرژانتین از دولت‌های عراق، مالزی و سنگاپور، هنگام سفر آقای دکتر ولایتی جهت دیدارهای رسمی، خواستار بازداشت وی و

1. Gareth Porter.

2. FBI.

3. James Bernazzani.

4. James Cheek.

تحویل ایشان به آرژانتین شد. چندین نفر از مقامات وقت ایران از جمله «علی‌اکبر ولایتی» وزیر خارجه، پس از این ادعای آرژانتین، در لیست افراد تحت تعقیب اینترپل قرار گرفتند. این در حالی است که ایران بارها بر عدم ارتباط با واقعه بمبگذاری مرکز یهودیان بوینس آیرس در دهه ۱۹۹۰ تأکید داشته و تاکنون مستندات مشخصی نیز از سوی مقامات آرژانتینی در این زمینه ارائه نشده است (بخیاری، همان، ص ۱۳۸). از ابعاد مهم این حادثه علاوه بر تیره کردن روابط ایران و آرژانتین، تأثیرات منفی بود که در وضعیت زندگی شیعیان این کشور بر جای گذاشت؛ به‌نحوی که پس از آmia، تهمت‌ها و فشارها علیه شیعیان زیاد شد و تعقیب، بازداشت و آزار و اذیت شیعیان (همچون حبس خانگی ۵ ساله مدیر مسجد کانیونلاس)، نمونه‌ای از این اقدامات بود. همچنین در سال ۲۰۰۱ (روزی که بوش ریاست جمهوری خود را آغاز کرد) در مسجد التوحید اقدام به بمبگذاری کردند که کل کتابخانه مسجد تخریب شد و فقط پلیس درب ورودی مجرح شد. نکته جالب اینکه تمام کتاب‌ها سوختند و تنها قرآن موجود در جلوی پنجره‌ای که رو به کتابخانه بود، هیچ آسیبی ندید و تصویر این اتفاق در روزنامه‌های آرژانتین چاپ شد (مصاحبه با آقای پاس). از این رو پرونده مفتوح آmia به مثابه تهدیدی جدی نه تنها در مناسبات دیپلماتیک ایران و آرژانتین قلمداد می‌شود، بلکه بر فعالیت‌های فرهنگی- تبلیغی جمهوری اسلامی ایران نیز تأثیرگذار بوده است. ممنوع الورود شدن مبلغان فعالی همچون حجت‌الاسلام ربانی به این کشور و همچنین محدودیت‌های ایجاد شده برای سایر فعالیت‌های تبلیغی از پیامدهای این سناریوی طراحی شده بود. پرونده آmia تنها یک نمونه از تهدیداتی است که از جانب رژیم صهیونیستی متوجه فعالیت تبلیغی جمهوری اسلامی در آرژانتین بود.

۳. مسیرهای پخش

منظور از مسیرهای پخش، آن دسته از مجاری است که از طریق آنها امکان سرایت یک پدیده از مبدأ پخش به مقصد پخش فراهم می‌گردد. در بحث مسیرهای پخش، باید حداقلی از افراد باشند که رفتاری را انجام دهند تا پس از آن، جریان اشاعه، خود به خود مانند توده برفی که به بهمن تبدیل می‌شود، ادامه یابد (رفعی پور، ۱۳۸۶: ص ۸۸).

در ارتباط با مسیرهای تأثیرگذاری انقلاب اسلامی ایران بر شیعیان آرژانتین می‌توان به

موارد زیر اشاره نمود:

۱. اعزام مبلغان ایرانی به آرژانتین در آغاز پیروزی انقلاب اسلامی؛
۲. تأسیس مراکز و مساجد شیعی (الف. مسجد و مرکز اسلامی التوحید واقع در شهر بوئنوس آیرس؛ ب. مسجد الشهید در شهر توکومان؛ ج. مسجد الإمام در شهر کانیوئلاس)؛
۳. تربیت نیروی مبلغ بومی و مهاجر و به کارگیری در کشور مقصد؛
۴. ترجمه متون مذهبی و دینی به زبان اسپانیولی و ارسال به آرژانتین؛
۵. تولید محتوای شیعی و انتشار آن در شبکه‌های اجتماعی مختلف جهت ارتقای وضعیت اعتقادی شیعیان.

۴. زمان پخش

زمان پخش تأثیرات انقلاب اسلامی ایران بر شیعیان آرژانتین، از همان ابتدای پیروزی انقلاب بود. البته برخی از اندیشمندان قائل اند که تنها همان ابتدای انقلاب، شاهد تأثیرات فزاینده‌ای در مقصد بوده‌ایم و پس از مدتی این تأثیرات رو به کاهش نهاد (جردن و راوتسی، ۱۳۸۰: ص ۲۶). اما در رد این نظریه لازم است به این نکته توجه شود که بروز و ظهرور و شدت تأثیرگذاری انقلاب بر مقاصد پخش، با توجه به مقتضیات زمان متفاوت است و در هر برهه‌ای از زمان، به نوعی خاص نمایان می‌شود و این ناشی از پویایی گفتمان انقلاب اسلامی است. برای نمونه، فعالیت‌های شیعیان آرژانتین را متأثر از جو سیاسی حاکم بر این کشور، می‌توان به دو برهه زمانی تقسیم کرد. زمانی سطح روابط ایران و آرژانتین نسبتاً مناسب بود و فعالیت‌های مختلفی با آزادی نسبی در این کشور انجام می‌شد. در این دوران که محقق آن را «عصر طلایی» می‌نامد، شیعیان در وضعیت قابل قبولی بودند و حتی رایزن‌های فرهنگی و مبلغان دینی ایرانی، به راحتی فعالیت می‌کردند. آقای سهیل اسعد در این خصوص می‌گوید: «در فاصله بین سال‌های ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۲ حضور ایران در آرژانتین بسیار پرنگ و ملموس بود و تعداد ایرانی‌های حاضر در بعضی از نماز جمعه‌ها به هفتاد نفر نیز می‌رسید. در میان فارغ‌التحصیلان دکترا از دانشگاه‌های آرژانتین به ویژه بوئنوس آیرس، ایرانی‌های زیادی دیده می‌شدند و اکثر کتاب‌ها که بالغ بر ۱۵۰ کتاب بود، در فاصله این دوازده سال ترجمه و تولید شد» (صاحبہ با آقای سهیل اسعد). اما پس از حادثه انفجار آمیا،

مشکلات عدیده‌ای گریبان‌گیر شیعیان شد و حتی برخی از مبلغان به این کشور ممنوع‌الورود شدند. زمانی بود که حتی شیعیان، به‌خاطر جنگ لبنان، در خیابان‌ها بر علیه رژیم صهیونیستی راهپیمایی و تظاهرات می‌کردند؛ اما پس از حضور پرنگ و نفوذ این رژیم در بدنه دولت و حکومت آرژانتین به بهانه این انفجار، نه تنها این قبیل فعالیت‌ها و تظاهرات کم‌رنگ شد، بلکه شیعیان با متهم شدن به دست داشتن در آمیای ساختگی، بسیار مورد بازجویی و آزار و اذیت قرار گرفتند. از این‌رو، اگر در آن برهه زمانی، راهپیمایی روز قدس در سطح شهر برگزار می‌شد، در حال حاضر در مسجد برگزار می‌گردد. البته ذکر این نکته نیز حائز اهمیت است که پس از گذشت سال‌ها از آمیا، بسیاری از افکار عمومی که زمانی تحت تأثیر رسانه‌های صهیونیستی و غربی، شیعیان و ایران را در این حادثه دخیل می‌دانستند، اکنون گردانندگان و مجریان آن را، کسانی جز رژیم صهیونیستی نمی‌دانند و این امر حتی در میان خود یهودیان نیز مشتبه شده و به اختلافاتی منجر گردیده است (مصطفی عبدالکریم پاس).

۵. موضوع پخش

بررسی وضعیت شیعیان آرژانتین بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، بیانگر آن است که مهم‌ترین موضوع پخش، بازیابی هویت شیعیان مهاجر و هویت‌سازی برای بومیان مستبصر در جهت نیل به «خودآگاهی» و همچنین ایجاد «جامعه خودبنیاد» است. در این خصوص انواع خودآگاهی و مصادیق آن و تأثیرات انقلاب اسلامی ایران در رشد این حرکت در میان شیعیان آرژانتین را تبیین می‌کنیم.

الف. خودآگاهی دینی

آرژانتین پس از بزریل، دومین کشور پر جمعیت مسلمان و شیعه است. ریشه شیعیان آرژانتین به مهاجران لبنانی و سوری بازمی‌گردد. شماری از این شیعیان مربوط به مهاجرت ۷۰ سال قبل و از شیعیان شمال لبنان هستند. آنها (حدود ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ نفر) در آرژانتین، مؤسسات، انجمن‌ها و مراکز شیعی، مدرسه، حسینیه قبرستان و... تأسیس کرده‌اند. شیعیان عرب آرژانتین را می‌توان از قدیمی‌ترین شیعیان مهاجر به آمریکای جنوبی قلمداد کرد. از این‌رو اکثر جوامع عربی که در این کشور هستند، منشأ لبنانی یا سوری دارند. انقلاب اسلامی ایران تأثیرات فراوانی در جهت‌دهی صحیح به مهاجران عرب به‌ویژه علویان سوریه

داشت؛ به نحوی که موجب شد تا دین و معارف اسلامی در میان آنها احیا گردد؛ زیرا اوضاع آنها پیش از پیروزی انقلاب اسلامی از هر جهت نابسامان بود و به خصوص نسل‌های جدید، از معارف اسلامی بهره چندانی نداشتند؛ نه نماز می‌خوانند و نه حجاب داشتند. حتی قبل از ورود مبلغان و رایزن‌های فرهنگی به آرژانتین، در مراکز علوی‌ها خرید و فروش شراب و شرب آن رایج بود و جوانان به قمار می‌پرداختند. امروزه شاهد تأثیرات شگرف جمهوری اسلامی بر تحولات مذهبی و دینی این جماعت در همان مراکز هستیم (مصاحبه با عبدالکریم پاس). در مورد مستبصرین بومی نیز می‌توان گفت که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با حضور و فعالیت‌های سفیر وقت جناب آقای سید عباس سالاری و همچنین طلاب مبلغ ایرانی، به تدریج بر شمار شیعیان بومی این کشور نیز افزوده شد. حتی عده‌ای از آنان، مقدمات علوم دینی را در مراکز شیعه آرژانتین فراغرفتند و به منظور تکمیل دروس حوزوی در دوره‌های کوتاه و بلندمدت که از سوی جمهوری اسلامی برگزار می‌شد، به ایران سفر کردند تا با فراغیری علوم و معارف الهی، عامل انتقال این معارف به جویندگان راه حقیقت در کشور خود شوند و مصدق آیه «ولینذروا قومهم اذا رجعوا اليهم» (توبه: ۱۲۲) باشند. امروزه شاهدیم که به برکت نظام مقدس جمهوری اسلامی و خون مطهر شهداء، روز به روز بر تعداد مشتاقان راه حقیقت و جویای اسلام ناب افزوده می‌شود و این در حالی است که بیشترین طلاب مستبصر بومی، از کشور آرژانتین هستند؛ همان‌گونه که آقای سانتیاگو پاس^۱ که فردی مسیحی کاتولیک بود، به دنبال کشف حقیقت، پس از ورود به دانشگاه آرژانتین و تحصیل در رشته فلسفه، به حقانیت مذهب تشیع پی می‌برد و آن را بر می‌گزیند. ایشان هم‌اکنون مدیر و امام جمعه مهم‌ترین مرکز و مسجد آرژانتین – مسجد التوحید – و از فعال‌ترین طلاب بومی این کشور است که نه تنها سکاندار امر تبلیغ دین در زادگاه خویش است، بلکه بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین و کسانی که جویای حقیقت و شناخت دین کامل هستند، از وجود ایشان بهره می‌برند.

ب. خودآگاهی فرهنگی

غرب از دیرباز به دنبال سیاهنمایی از وضعیت زنان در جوامع اسلامی و به‌ویژه ایران بوده

1. Santiago Paz.

و همچنین در صدد القای برهنگی غربی تحت عنوان آزادی و حقی طبیعی برای زنان بوده است. از این‌رو بانوان شیعه آرژانتینی در پاسخ به این نگرش ضدارزشی، اقدام به انجام فعالیت‌های فرهنگی متعددی در سطح ملی و با حجاب اسلامی نموده‌اند که خود مظاهر ارزش واقعی زن و جایگاه حقیقی او در جامعه است. برای نمونه، برگزاری نمایشگاه‌های عکس با موضوع زن در دانشگاه‌ها، حضور در مراکز اجتماعی مختلف مانند بوستان‌ها، شرکت در کنگره ملی زنان، و ارتباط با گروه‌های مختلف و شناساندن جایگاه و ارزش واقعی زن به جامعه آرژانتین و تبیین نگاه ارزشی اسلام به زن، از جمله این اقدامات ارزشمند است. بی‌شك، یکی از بهترین روش‌های تبلیغی، تعامل با ادیان مختلف و گفتگوی بین ادیانی است. این امر اگر در سطوح بالا و با نخبگان و یا مقامات جامعه هدف انجام پذیرد، به طبع بازخوردهای حداکثری خواهد داشت. از این‌رو، مسجد التوحید آرژانتین، این مهم را در ردیف برنامه‌های فرهنگی- تبلیغی خود قرار داده و در این امر، بیشترین تلاش خود را انجام می‌دهد تا با ارتباط‌گیری با مراکز سایر ادیان از جمله گروه‌های رقیب، به رسالت خود جامه عمل پوشاند. آقای عبدالکریم پاس به عنوان مدیر این مسجد در خصوص این‌گونه فعالیت‌ها می‌گوید: «گفتگوی بین ادیان، دعوت از شخصیت‌های مختلف مانند کشیش‌ها و پزشکان متخصص و برگزاری جلسات متنوع با موضوعات خاص با تکیه بر تبیین نظرات اسلامی و یا حضور در مراسم و برنامه‌هایی همچون دانشگاه‌ها و کلیساها، از جمله فعالیت‌های فرهنگی مسجد التوحید است». رسیدگی به فقرا و نیازمندان و دستگیری از ایشان (اعم از مسلمان و غیرمسلمان) نیز در دستورکار این مسجد قرار دارد و در حد وسع و توان، جهت تأليف قلوب مدتی است، تحت نظر مؤسسه خیریه‌ای که برای چنین فعالیت‌هایی تشکیل شده، ذیل فعالیت‌های فرهنگی این مسجد، در حال انجام است. مدیر مسجد التوحید در این خصوص می‌گوید: «ما در مسجد، مؤسسه خیریه‌ای تشکیل دادیم که هم‌اکنون چند سال از فعالیت آن می‌گذرد و به شیعیان و غیرمسلمانان کمک می‌شود. چون تحت عنوان خیریه ثبت شده است، دولت هم به صورت محدود پشتیبانی می‌کند و سرمایه‌ای را در اختیار ما قرار داده است که البته سایر مؤسسات خیریه این کشور نیز مشمول این کمک‌ها هستند. با توجه به محدود بودن منابع مالی و امکانات کم این مؤسسه، هنوز

توان انجام فعالیت‌هایی در سطح بالا و گستردۀ مهیا نیست و تنها در حد برطرف نمودن احتیاجات اولیه و ابتدایی افراد است». (مصاحبه با آقای پاس) در ادامه به راهبردهای ارتقای وضعیت خودآگاه به جامعه خودبینیاد در بین شیعیان آرژانتین اشاره خواهیم نمود.

۱. راهبرد اجتماعی - فرهنگی

الف. نخبه‌پروری

اولین گام برای دستیابی به هویت شیعی مستقل و ایجاد جامعه خودبینیاد، نخبه‌پروری است. نخبه‌پروری و تربیت شاگردان مستعد، از همان دوران ائمه علیهم السلام در دستور کار اهل بیت پیامبر ﷺ قرار داشت. این مهم، امروزه نیز به عنوان حلقه مفقوده بحث چگونگی ارتقای وضعیت شیعیان در آرژانتین، موضوعی درخور بررسی و پیگیری جدی مسؤولین ذی‌ربط است. بنابراین اولین راهبرد، راهبرد اجتماعی است که نقطه ثقل آن مسئله هویت است. همان‌گونه که می‌دانیم، هویت در تشیع، با امام و رهبر اجتماعی شکل می‌گیرد و از سویی شیعیان آرژانتین، رهبر و مرجع ندارند. بنابراین، با سرمایه‌گذاری بر طلاط مستعد بومی آرژانتینی، می‌توان به مسئله هویت دست یافت. وجود رهبر در میان شیعیان آرژانتین، به شکل‌گیری هویت شیعی واحد حول محور رهبری مقبول و مشروع کمک خواهد نمود. بنابراین، میان نخبه‌پروری و هویت‌سازی مستقل برای شیعیان، رابطه مستقیم وجود دارد.

ب. مبارزه با فقر

فقر و تنگدستی، از آسیب‌های اجتماعی است که از دیرباز گریبان‌گیر بسیاری از شیعیان کشورهای مختلف بوده است. شیعیان آمریکای لاتین به ویژه آرژانتین نیز از این قاعده مستثنی نیستند. شیعیان مهاجر این کشور برخلاف برخی از کشورهای آمریکای لاتین همچون بربازیل و ونزوئلا، از سطح رفاهی بالایی برخوردار نیستند. آقای سهیل اسعد در این خصوص می‌گوید: «البنانی‌ها در بربازیل بسیار ثروتمندند، اما در آرژانتین اکثراً فقیرند و حتی گروه‌های رقیب و دشمنان با پول زیاد بعضی از جوان‌های شیعه را جذب می‌کنند» (مصاحبه با آقای سهیل اسد). در مصاحبه‌ای که با مدیر مسجد التوحید انجام شد، ایشان به جمع آوری کمک برای نیازمندان و تقسیم آن بین فقراء اشاره نمودند. بنابراین، مبارزه با این‌گونه از

آسیب‌های اجتماعی، راهبردی مؤثر در ارتقای وضعیت شیعیان خواهد بود. راهبردی که در این خصوص پیشنهاد می‌شود، الگوی فعالیت کمیته امداد و یا بهزیستی در ایران است؛ بدین نحو که با آموزش حرف مختلف به افراد و در اختیار گذاشتن اسباب و ادوات اولیه، از فقر و تنگدستی در میان شیعیان این کشور کاسته شود. حتی این موضوع در صورت امکان، می‌تواند در سطح کشور و در میان اهل سنت و حتی غیر مسلمانان نیز اجرا گردد که موجب تأثیف قلوب و زمینه‌های تبلیغ تشیع آن‌هم با جنبه عملی (که بازخورد حداکثری دارد) خواهد بود. البته مؤلف طرحی راهبردی در این خصوص در دست دارد که برای منطقه بسیار مفید و سودمند خواهد بود.

ج. اصل وحدت میان شیعیان

استراتژی اختلاف بین مسلمانان از دیرباز در دستور کار دشمنان قرار داشته است. از سویی پروژه تفرقه‌افکنی بین آنها از سوی دشمن که سناریوی آن در پی ناکامی‌های متعددی تنظیم شده است، دشمن را از تنازع مستقیم با مسلمانان و بهویژه شیعیان خارج می‌کند. مستکبرین که همیشه از اتحاد بین مسلمانان هراس داشته و دارند، از طرق مختلف سعی در پاره کردن این رشته اتحاد دارند. از این‌رو «وحدت اسلامی» و اتحاد بین مسلمین، از جمله اصلی‌ترین و بنیادی‌ترین موضوعات در اندیشه سیاسی و فرهنگی رهبر معظم انقلاب اسلامی است. اهمیت این موضوع نزد ایشان تا آنجاست که ایشان وحدت اسلامی را به عنوان «مسئله‌ای استراتژیک» و نه تاکتیکی معرفی نموده و همواره علماء، روشنفکران، برجستگان سیاسی و آحاد امت اسلامی را به وحدت ذیل دستورات و آموزه‌های قرآن کریم و ارادت و محبت به پیامبر اسلام حضرت محمد^د دعوت کرده‌اند.

در اندیشه مقام معظم رهبری، اتحاد مسلمانان و پرهیز آنان از اختلاف و تفرقه، زمینه‌ای مساعد برای «ایستادگی جمعی در برابر زورگویی‌های نظام سلطه» و «دفاع از منافع و حقوق ضایع شده جهان اسلام» به شمار می‌آید. رهبر معظم انقلاب در این خصوص می‌فرمایند: «هدف از این کار آن است که با شعار وحدت مسلمین، که شعار درست و ضروری هم است و من از قدیم این اعتقاد و تفکر را داشتم و دارم و آن را یک مسئله استراتژیک می‌دانم (یک مسئله تاکتیکی و

مصلحتی هم نیست که حالا بگوییم مصلحت ما ایجاب می‌کند که با مسلمین غیرشیعه ارتباطات داشته باشیم) مسلمانان، به تدریج این اختلافات مذهبی و طایفه‌بی را کم کنند و از بین ببرند؛ چون در خدمت دشمنان است. ما با این انگیزه صحیح، مسئله وحدت مسلمین را در جمهوری اسلامی، یک مسئله اساسی قرار داده‌ایم. امام بارها فرمودند: ارگان‌های مختلف جمهوری اسلامی نیز بر این اساس برنامه‌ریزی و طراحی و تلاش کردند و ماهما هم سخنرانی کردیم» (بيانات معظم له در دیدار اعضای ستاد برگزاری کنفرانس جهانی اهل بیت علیهم السلام، ۱۳۶۹/۱/۲۶).

از سویی دیگر با نگاهی اجمالی در تاریخ ائمه اطهار علیهم السلام نیز می‌بینیم، هر کدام از ائمه معصومین علیهم السلام به نحوی با توجه به شرایط حاکم در عصر خویش، با به کارگیری عناصر مهمی همچون وحدت و همدلی، در گسترش اسلام اصیل و ناب (تشیع) نقش‌آفرینی نمودند. برای مثال، دوران امامت امام سجاد علیه السلام که از عصر عاشورای سال ۶۱ آغاز شد، از شرایط ویژه‌ای برخوردار بود. از طرفی جنایت هولناک لشکر ابن زیاد در کربلا منجر به ترس و انزوای شیعیان گردید و شمار شیعیان بنا بر روایتی از امام صادق علیه السلام، تنها سه نفر و در نقل دیگری از فضل بن شاذان، پنج نفر بود و از طرفی جریانات انحرافی فکری موجود، در گام اول جز با تکیه بر همدلی که به وحدت منجر می‌شد، ممکن نبود. امام سجاد علیه السلام برای ایفادی رسالت الهی خویش، با در پیش گرفتن تاکتیک تقيه و ایجاد ظرفیت‌های لازم برای تعامل و همدلی با مردم و افکار عمومی که به شدت نیاز به آن در آن شرایط احساس می‌شد، زمینه‌های گسترش فرهنگ اهل بیت علیهم السلام را فراهم نموده و با ایجاد زمینه‌های مناسب، موجب افزایش تدریجی پیروان مذهب تشیع شد (بختیاری، ۱۳۹۵: ۳۲۳). راهبرد ایجاد اختلاف در میان شیعیان به وسیله دشمنان به ویژه رژیم صهیونیستی، باعث شده است تا مسجد التوحید مأمن تازه مسلمانان و مراکز لبنانی‌ها مانند حسینیه حاج یوسف، محل تجمع عرب‌ها شود و ارتباط این مراکز با یکدیگر به تدریج کم نگتر شود؛ درحالی که باید با در پیش گرفتن سیاستی راهبردی، این ارتباط از سوی مسئولان مسجد التوحید که گویی

نماينده جمهوري اسلامي ايران در بوئنوس آيرس آرژانتين است، با مراكز شيعه ديگر تقويت گردد، تا توطنه دشمنان در ايجاد شکاف عميق‌تر ميان شيعيان خوشی شود. همچنان ارتباط‌گيري حداکثری و مشاركت همه‌جانبه آنان در امور اجرائي و امور ديگر، راهبردي بسيار مهم در جهت نيل به اهداف ائمه اطهار عليهم السلام خواهد بود.

د. تقويت فدراسيون^۱ برای تضعييف فعالیت تکفيري‌ها

امروزه يكى از عوامل مهم فتنه‌انگيزى در جهان اسلام، جريان‌های تکفيري است که آسيب زيادي به اسلام وارد کرده است؛ به‌گونه‌اي که در عصر حاضر، جهان اسلام بيش از هر زمان ديگرى از فتنه تکفير رنج مى‌برد. پديده تکفير که در بستر اسلام‌هراسي معنا مى‌يابد، توطنه استکبار جهانی به‌منظور ارائه چهره‌اي خشن و انحصارگرا از اسلام بوده است. موج اسلام‌هراسي که به‌وسيله جريان‌های تکفيري تشدید گردید، مناطق دوردست کره زمين همچون آرژانتين را نيز تحت تأثير قرار داده است. پس از پيروزى انقلاب اسلامي، شاهد گسترش روزافزون اسلام‌گرایي در اين کشور هستيم. اين اقبال که مرhoneن تعاليم و آموزه‌های اسلام ناب (تشيع) است، كينه و حقد دشمنان اسلام را دوچندان کرده است. از اين‌رو دشمن با استفاده از جريان‌های تکفيري، سعى در مخدوش کردن چهره شيعيان در نزد افکار عمومي و به‌انزوا کشاندن آنها دارد. آنان که سهم عمدات از رسانه‌های جمعی را در اختيار دارند، با تبلیغات منفي، سياه‌نمایي و ارائه قرائت تکفيري از اسلام، همواره چالشي جدي در روند گسترش اسلام ناب در اين منطقه به وجود آورده‌اند.

۲. راهبرد اقتصادي

جامعه شيعي خودبنیاد به مراتب موفق‌تر از جوامع عمل مى‌کنند که استقلال اقتصادي خاصی ندارند و پيوسته چشم به ياري و حمایت مالي ديگران دارند. متأسفانه شيعيان بومي آرژانتين و حتى عده‌اي از مهاجران نيز به‌واسطه عدم استقلال مالي در جوامع موجود شيعه در آرژانتين، هنوز وابسته به بسته‌های حمایتی جمهوري اسلامي هستند. از اين‌رو راهبرد ايجاد مراكز بزرگ همچون کارخانه‌ها و شركت‌های عظيم با مدیريت شيعيان، راهبردي

مؤثر در جهت رفع مشکلات آنان خواهد بود.

۳. راهبرد آموزشی

الف. حفظ، تقویت و گسترش حوزه‌های علمیه موجود

همان‌گونه که ذکر شد، بیشترین طلاب بومی منطقه آمریکای لاتین متعلق به کشور آرژانتین است که در میان آنان، چهره‌های شاخص و برجسته‌ای در حوزه تبلیغ بین‌الملل وجود دارد. از میان ایشان، می‌توان آقای عبدالکریم پاس را نام برد که مانند ایشان در سایر کشورها یا وجود ندارد و یا کمتر وجود دارد. همه طلاب یادشده، خروجی حوزه‌های علمیه آرژانتین هستند که مقدمات حوزوی را در آنجا فرا می‌گیرند و پس از آن، برای ادامه تحصیل به ایران سفر می‌کنند. اما متأسفانه در حال حاضر شاهد تعطیل شدن مدرسه علمیه مسجد الشهید توکومان هستیم که مدیر این حوزه، عمدۀ دلیل آن را مشکلات اقتصادی می‌داند. از آنجا که نیاز به حوزه علمیه در آرژانتین کاملاً ملموس است، علاوه بر تقویت حوزه علمیه موجود در مسجد التوحید بوئنوس آیرس، افتتاح و گسترش حوزه‌های علمیه در مساجد دیگر نیز به منظور نخبه‌پروری که مهم‌ترین هدف و اولین گام در شکل‌دهی به هویت شیعی است، امری مهم و ضروری است.

ب. تبلیغ مستمر حضوری

با مطالعه تاریخ، شاهد اعزام افرادی از سوی پیامبر اکرم ﷺ برای تبلیغ دین اسلام به اقصی نقاط دنیا هستیم. الگوی تبلیغی پیامبر اسلام، الگویی موفق بود که پس از آن حضرت ائمه اطهار علیهم السلام نیز آن را اجرا کردند. تجربه نشان داده است که حضور مستمر و بلندمدت طلاب مبلغ در منطقه، برکاتی دارد که در حضور کوتاه‌مدت، به دست نمی‌آید. آنچه جمهوری اسلامی ایران به عنوان نیروی تبلیغی متخصص و مسلط به زبان اسپانیایی در اختیار دارد، بسیار محدود بوده و پاسخ‌گوی نیاز جامعه شیعی آرژانتین نیست. علاوه بر اینکه، آموزش زبان به روحانیون و مبلغان نیز بازدهی کمی داشته و هرچند باعث آشنایی به زبان می‌شود، اما در همه موارد نمی‌تواند تسلط به زبان اسپانیایی را در مبلغ ایجاد کند. تربیت مبلغان بومی تا حدّی توانسته است این کمبود را جبران کند، اما نیاز به مبلغ مسلط به زبان اسپانیایی هنوز در جامعه شیعه آرژانتین ملموس است. حتی ورود استعمارگران

اسپانیایی به کشور آرژانتین همراه با مبلغان مذهبی بود؛ به‌گونه‌ای که در همه جا صلیب در کنار پرچم امپراطوری اسپانیا قرار داشت. حضور مستمر و پرشمار راهبان مسیحی در مسیحی‌سازی مردم منطقه آمریکای لاتین تأثیر بسزایی داشته است. فتح تغلبی استعمارگران، هرچند در بد و ورود، تأثیرات فراوانی در پذیرش اجباری مسیحیت از سوی سرخپوستان داشته است، اما با گسترش مسیحی‌سازی، حضور مبلغان و راهبان مسیحی با برنامه‌های تبلیغی مستمرشان، عاملی مهم در عمق بخشیدن به دین بومیان این منطقه به شمار می‌رفت. تجربه کلیسا‌ای کاتولیک از اعزام کشیش‌های مجرد، هرچند مشکلاتی از قبیل دوری از همسر و فرزند را به دنبال نداشت و کشیش می‌توانست بدون هیچ دلتنگی و تعلق خاطری در منطقه به تبلیغ پردازد، اما آفات شدیدتری همچون تجاوز و سوءاستفاده جنسی از کودکان و روابط پنهانی را به دنبال داشت. از این‌رو؛ آموزش زبان اسپانیایی به طلاب ایرانی علاقه‌مند به اعزام بلندمدت و مستمر به آرژانتین به همراه خانواده، راهبردی مفید و مؤثر در تبلیغ اسلام ناب خواهد بود.

نتیجه‌گیری

خودآگاهی و خودبندیادی از جمله مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده هویت فردی و اجتماعی محسوب می‌گردد. اهمیت این عوامل زمانی مضاعف و دوچندان می‌شود که اقلیتی چون شیعه در کشوری همچون آرژانتین - که پایگاه صهیونیست‌ها به شمار می‌رود و فضای مناسبی برای رشد و تعالی اخلاقی بشری نیز فراهم نیست - خود به مبدأ دیگری جهت انتشار اسلام ناب در آمریکای لاتین مبدل می‌گردد. خودآگاهی و خودبندیادی که ریشه در صدور معارف شیعی ناب از سوی مبدأ - جمهوری اسلامی ایران - و در مقیاس جهانی داشته است. تأثیر انقلاب اسلامی ایران به عنوان مبدأ پخش برای جامعه شیعی آرژانتین در جایگاه مقصد را، می‌توان در دو سطح تقسیم‌بندی نمود. سطح نخست، فرآیند ورود و تعامل با بومیان است که از فاز صفر معرفی اسلام و انتقال تفکر ناب شیعی آغاز شده و در ادامه به فاز یک که همان هویت‌بخشی و نیل به جامعه خودآگاهی است، منجر می‌گردد. سطح دوم مربوط به مهاجران عرب‌تباری است که بسیاری از آنها به دلیل حضور طولانی در جو مسموم آمریکای لاتین، متأسفانه به همان فاز صفر بازگشته‌اند و باید همان فرآیند، جهت ارتقای آنان به فاز یک طی شود. البته در این میان افرادی نیز هستند که هنوز به سنن الهی پاییند هستند و هویت شیعی خود را حفظ نموده‌اند و تنها با راهبری صحیح در مراکز و مساجد اسلامی از مرحله خودآگاهی به خودبندیادی منتقل شده‌اند. بنابراین، مبدأ در این خصوص دو مأموریت تأسیسی - راهبری مناسب بومیان و عرب‌تبارهای مهاجر را در اولویت برنامه‌های فعالیت خود داشته است.

فهرست منابع

قرآن مجید

نهج البلاغه

۱. احمدی، سیدعباس (۱۳۹۰). «ایران، انقلاب اسلامی و ژئوپلیتیک شیعه»، چاپ اول، تهران: انتشارات مؤسسه اندیشه‌سازان نور.
۲. شکوهی، حسین (۱۳۷۷). «اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا»، تهران: گیاتاشناسی.
۳. رفیع‌پور، فرامرز (۱۳۷۶). «توسعه و تضاد»، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
۴. موسی‌پور، مرتضی (۱۳۸۴). «به پیشوای خورشید غرب»، چاپ اول، قم: انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره).
۵. مصاحبه تلفنی با آقای عبدالله مدنی، مدیر مسجد الإمام کانیونلاس.
۶. مصاحبه تلفنی با آقای غالب موسی، از کارکنان مجموعه تلویزیون النور واقع در بوئنوس آیرس.
۷. مصاحبه تلفنی با آقای محمود عید، مدیر مسجد الشهید توکومان آرژانتین.
۸. مصاحبه حضوری با آقای خلیل سوییا، از طلاب آرژانتینی مشغول به تحصیل در حوزه علمیه قم.
۹. مصاحبه حضوری با آقای سهیل اسعد، از مبلغان فعال بین‌المللی منطقه آمریکای لاتین.
۱۰. مصاحبه حضوری با آقای عبدالکریم پاس، مدیر مسجد التوحید بوئنوس آیرس آرژانتین.
۱۱. مصاحبه حضوری با آقای وسیم صالح، از طلاب آرژانتینی مشغول به تحصیل در حوزه علمیه قم.
۱۲. احمدی، سیدعباس؛ لطفی، حیدر (۱۳۸۹). «انقلاب اسلامی و نقش بین‌المللی ایران در منطقه»، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیای انسانی، سال دوم، شماره دوم، ص ۱۰۷-۱۲۱.
۱۳. احمدی، سیدعباس (۱۳۸۹). «نقش مذهب در گسترش حوزه نفوذ، مطالعه موردی: تشیع و ایران»، فصلنامه ژئوپلیتیک، سال ششم، شماره اول، ص ۳۷-۷۴.
۱۴. بختیاری، محمود، مقاله رهیافت‌های سیاسی فرهنگی امام سجاد^{علیه السلام} دربرون رفت تثییع از اضمحلال درسایه وحدت و همدلی، سجاده خورشید^{علیه السلام} ۵، مجموعه مقالات برگزیده پنجمین کنگره بین‌المللی امام سجاد^{علیه السلام}، چاپ اول، ۱۳۹۵.
۱۵. بزرگر، ابراهیم (بهار و تابستان ۱۳۸۶). «نظریه پخش و بازتاب انقلاب اسلامی»، مجله پژوهش حقوق و سیاست، شماره پنجم، ص ۴۰-۷۰.
۱۶. بزرگر، ابراهیم (۱۳۹۱). «نظریه‌های بازتاب جهانی انقلاب اسلامی»، تهران: دانشگاه امام صادق^{علیه السلام}.
۱۷. پانوف، میشل و پرون، میشل (۱۳۶۸). «فرهنگ مردم‌شناسی»، ترجمه: اصغر عسکری خانقاہ، چاپ اول، تهران: نشر ویس.

۱۸. جردن، تری و لستر راوتری (۱۳۸۰). «*مقامه‌ای بر جغرافیای فرهنگی*»، ترجمه: سیمین تولایی و محمد سلیمانی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و ارتباطات.

۱۹. سجادپور، سید محمد کاظم؛ دنیاجو، بهنام (پاییز ۱۳۸۹). «*سیاست خارجی بوش ۲۰۰۱ - ۲۰۰۸ و گسترش رادیکالیسم در آمریکای لاتین*»، *فصلنامه آفاق امنیت*، شماره هشتم، ص ۱۴۳-۱۶۳

20. Boronat, M.: "Recull de textos sobre la imposició del Castellá", <http://www.geocities.com>.

21. Deiros, Pablo Alberto, *Historia del Cristianismo en América Latina*.

22. Las dos Argentinas, Víctor M. Sonego, 1985, 1989.

23. Montoya, Mario Daniel, Israel Takes Special Interest in Triple Border Area, *Jane's Intelligence Review* 13, no. 12 (December 2001).

24. Sullivan, Mark P, *Latin America: Terrorism Issues*, Congressional Research Service, Washington DC, 2013.

25. INTERPOL, Media Release, "INTERPOL General Assembly Upholds Executive Committee Decision on AMIA, Red Notice Dispute," November 7, 2007.

26. Burgos, Marcelo and Nisman, Alberto, "AMIA Case," Investigations Unit of the Office of the Attorney General: Office of Criminal Investigations, October 25, 2006.

27. Levitt, Matthew, the Iranian Security Threat in the Western Hemisphere: Learning from Past Experience, *SAIS Review*, Volume 32, Number 1, Johns Hopkins University Press, Maryland, Winter-Spring 2012.

28. Gareth Porter's Investigation into the AMIA Bombing in Buenos Aires, Voice of America, Feb 6, 2013.

29. Gareth Porter "US Officials Rejected Key Source on '94 Argentina Bombing", Inter Press Service News Agency, January 24, 2008, available at: <http://www.ipsnews.net/2008/01/politics-us-officials-rejected-key-source-on-94-bombing>, accessed July 23 2014.

30. Argentina Judicial Branch, *AMIA Indictment*, Office of the National Federal Court No. 17, Criminal and Correctional Matters No. 9, Case No. 1156, March 5.

31. Friedman, John (1973) A Response to Altshuler: Comprehensive Planning as a Process, In Andreas Faludi (Ed). *A Reader in Planning theory*, Oxford, Pergamon Press.

32. Friedman, John (1987) *Planning in the Public Domain: From Knowledge to Action*, Princeton, Princeton University Press.

33. Friedman, John (2011) *Insurgencies: Essays in Planning Theory*,

London and New York, Rutledge Press.

34. Morandé, Pedro, Cultura y Modernización en América Latina, Instituto de Sociología, Universidad Católica de Chile, Santiago, 1984.

35. Bolívar, Simón, Doctrina del Libertador, Fundación Biblioteca Ayacucho, 2009.